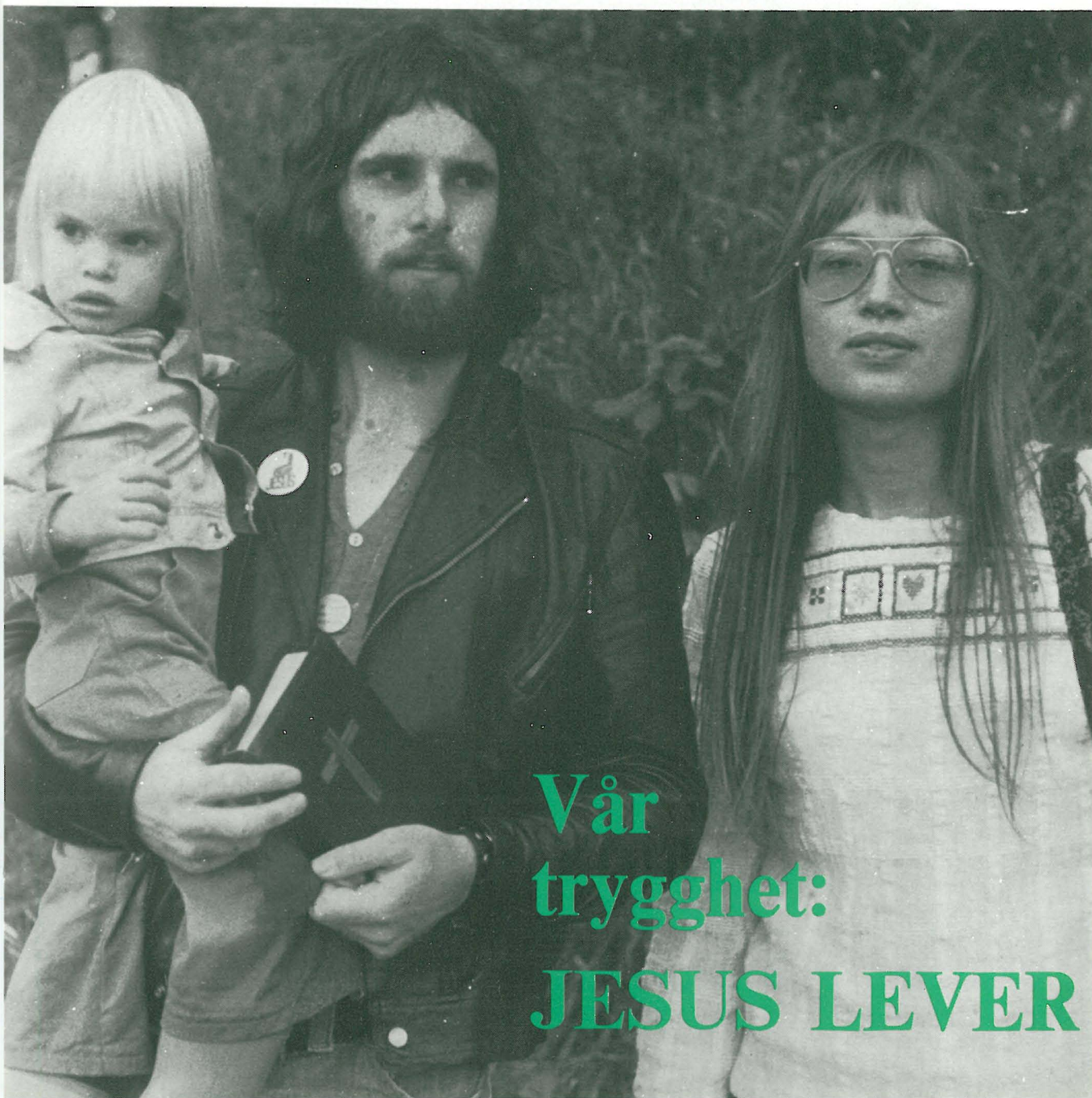

Midnattsropet

Nr 17 - 1973 - årg. 14 - pris kr. 1:80 Maranata • Du vår Herre kom!

Vår
trygghet:
JESUS LEVER

Myskväll vid brasan nere vid Ulvsundasjön. På spettet, stekta äpplen.

Skoltidning föddes på ungdomsveckan

Får vi stanna till på söndag?

Ett trettiotal ungdomar frågade förväntansfullt efter onsdagens sista lektion. Under en vecka har de varit med om bön- och väckelsemöten, bibellektioner och samtalsmöten. Frågor angående evangelisation och mission har blivit besvarade. *Margit Lindberg* har berättat om sitt arbete bland araber och *Barbro Sten* talade om det katolska Spanien.

Hur skall vi vinna dessa människor? Hur skall vi vinna våra klasskompisar? Kan varje frälst

elev vara en missionär i sin skola? Ja, och var och en av oss kan vittna om Jesus, tala om vem han är, varför man måste bli frälst, hur man blir frälst.

Under veckan föddes också en ny tidning, skolungdomens egen tidning, "*Missionären*", som är avläggare till tidningen *Midnattsropet*.

På söndagkväll åkte en skara ungdomar från Johannelund, alla med en förnyad vision och alla förnyade i böneliv och fulla av iver efter att arbeta för Jesus. Alla med

10 ex. av "*Missionären*" som de själva fick vara med att skapa under en vecka.

Låt oss ta med dessa nytända missionärer i vår dagliga bön till Herren.

"Men jag svarade, 'Ack Herren, Herre se jag förstår icke att tala, ty jag är för ung.' Då sade Herren till mig: 'Säg icke: *Jag är för ung, utan gå åstad vart jag än sänder dig och tala vad jag än bjuder dig.*'" Jer. 1:6—7

Sonja Sandvik

aktuell kommentar

Slaget på oljefälten

□ Oljekriget i Mellersta Östern trapas alltmer upp. Libyens premiärminister Jalloud vill inte längre godta amerikanska dollar som betalningsmedel och vill dessutom höja priset med 30 procent. Jalloud uteslöt inte möjligheten att hädanefter använda oljan som ett vapen mot USA, för att ändra dess politik mot arabvärlden.

Det libyska beslutet om att man också skall överta 51 procent av aktierna i de utländska bolagen hyllades i egyptisk press som ett revolutionärt steg.

Tidigare har kung Feisal i Saudi-Arabien i en rad intervjuer hotat USA, att om man inte slutar med sitt stöd till Israel, kommer man att stoppa leveranserna av olja. Hela västvärldens ekonomi är baserad på oljeenergin, varför ett stopp skulle få katastrofala verkningar.

I oljekriget har följt även andra förvecklingar. Saudi-Arabien har lovat fylla Egyptens, sedan sexdagars-

kriget, sinade valutatillgångar. I gengäld skall Egypten inta en kylig attityp gentemot Libyen och det kommunistiska lägret.

Om inte arabvärldens styrka ligger på slagfälten, så finns den åtminstone på oljefälten. Genom sina påtryckningar håller den likväl trots allt på att vinna världen över på sin sida. Bibelns profetiska budskap om att Israel en dag skall stå ensamt mot världens alla nationer besannas därmed för varje dag på ett alltmer kusligt sätt.

"Och det skall ske på den tiden, att jag skall göra Jerusalem till en lyftesten för alla folk; var och en som försöker lyfta den skall illa sarga sig därpå. Och alla jordens folk skola församla sig mot det."

"men ... HERREN skall draga ut och strida mot folken, såsom han stridde förr på drabbningens dag." Sak. 12:3, 14:3. □

Norrmalmstorg och sedan ...

□ Kan inte någon typ av vård bota de båda anhängarna från deras våldstendenser? frågade man dr Nils Bejerot vid en presskonferens efter bankdramat vid Norrmalmstorg.

— Det är omöjligt, svarade Bejerot. Enda lösningen skulle vara om någon av dem blev religiöst omvänd. Det är en fråga om så grava karaktärsstörningar att psykiatrin inte har någon metod att lösa dem.

— — —
Med all respekt för TV:s direktbevakning från Norrmalmstorg måste det sägas, att den överlägsna tekniken skapar svåra perspektiv, skriver Dagens Nyheter och fortsätter. Vad gör vi med chocken, den här gången eller en annan, av att se människor skjutas mitt i vår stad, mitt i vårt land.

Och vad gör sådana direktbilder med oss? Redan börjar gränsen mellan det faktiva våldet som underhåll-

ning och det faktiska våldet som "sensation" i bildrutan att suddas ut, det finns ett slags omedvetet frosseeri i det faktiskt förfärliga som massmedier av alla slag villigt matar oss villiga med, och som kan skapa en allvarlig tillvänjning, skriver DN.

— — —
Perspektivet är fruktansvärt, därför att just här möter vi den själlösa människans situation och villkor. Hon orkar helt enkelt inte reagera normalt och mänskligt inför allt det fruktansvärda som sker. Formas hon inte till en känslolös, cynisk och kallhamrad varelse är hon å andra sidan beredd att låta sig utplånas i en total underkastelse under makter, som i hennes ställe är beredd att låta bilen gå. Och vad den makten är bekymrar henne föga, om det är ödet, polisen, militären, staten, övermänniskan eller antikrist. □

Midnattsropet

ORGAN FÖR RADIKAL VÄCKELSEKRISTEN FRONT.

Utkommer med ett 20-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 40:—, Halvår 21:—, Kvartal 11:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge, och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet, Box: 1236, 161 12 BROMMA 12. Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/80 29 35. Efter växelns stängning 80 29 39.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingsshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
Öppet: 11.00—22.30
Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm
Pg 44 10 05-6

Ett ord på vägen ...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1973

Arne Imsen:

Efter valet

Det kan knappast vara någon tillfällighet, att så många predikanter i västvärlden på olika nivåer och på olika sätt uppträder som besinningslösa eller maktgalna kvasipolitiker, med hämmade aggressioner som ganska plötsligt och samtidigt frigjorts i skräckfyllda generalangrepp mot ett av de stora maktblocken. Vad kan roppen från dessa frustrerade själar representera av verklighet eller inbillning? Är det Gud som talar till oss för att väcka oss till besinning och varna oss för en politisk ideologi förkroppsligad i en våldsapparat matad med avancerade konspirationsteorier mot vår nation? Är vår nationella frihet och självständighet hotade från öster? Har Gud auktoriserat ett politiskt parti, som skall rädda oss från katastrofen?

Jag har nyss avslutat en resa i Sydamerika. Dagarna innan jag lämnade förvirringen i det lilla världssamvetet Sverige erbjöds jag genom ett kassetband orientering om vad de kristna bäst borde göra den dag maktövertagandet var ett faktum. Talaren fantiserade ihop några hypotetiska situationer och gav sedan råd om hur de potentiella martyrer skulle möta sina presumtiva förföljare. Men när man lyssnar till detta, ställer man sig frågan — måste det profetiska ordet stötts upp av ärkerekationär vulgärpropaganda och aktualiseras genom en mycket spekulativ teologisk vinkling, väl anpassat till ett västerländskt kulturmönster med många s k kristna riter och symboler? Kan inte kristendomen fungera *utanför* och *helt oberoende* av dessa traditioner, som är mer förankrade i institutionerna än i själarna?

Under årens lopp har man tvingats lyssna till många politiska och religiösa gaphalsar ur kultiverade eller primitiva miljöer, och tonen från kassetbandet gav enkla och omedelbara associationer till många figurer, vilka ganska okonstlat passerade minnets späckade galleri. Jag fann det därför omöjligt att ta dessa disharmoniska larmsignaler på allvar. Det förment angelägna budskapet gav intrycket att budbäraren saknade vederhäftiga argument. De explosiva känsloutbrotten bekräftade tydligt att det hela utan några större ansatser ganska enkelt lät sig reduceras till simpel partipolitisk valagitation.

Denna, i kristna termer kamouflerade hets mot motståndare av kött och blod är i allra högsta grad oanständig och oansvarig. Framför allt därför, att många av illvilja eller okunnighet tar en given chans att identifiera kristendomen med ett politiskt system eller en ideologi med en speciell färg i de besuttnas läger. Korsets fiender försitter naturligtvis inte ett sådant utomordentligt tillfälle till slutuppgörelse mot en förkunnelse som har pretentiösa anspråk på att vara bibliocentrisk och profetisk, men i verkligheten är helt fragmentarisk i sin evangeliska substans.

Vi har tidigare många gånger och i många sammanhang varnats för officiella representanter från kristna kyrkor och församlingar i östvärlden, emedan de direkt eller indirekt misstänkts för regelrätt agentverksamhet för sovjetisk underrättelsetjänst. Kanske har signalerna varit berättigade, även då överdrifterna förstärks genom den odlade skepticism och fördomsfullhet som vi ganska okritiskt byggt in i vårt livs- och samhällsmönster — och kristnat. Nu är det emellertid hög tid att demaskera denna överspända form av politisk skräckpropaganda, en mental smitta med bland annat landsflykt som allvarligt sjukdomssymptom. Dessa katastroflarm är nämligen falska, även då de basuneras ut nödtorftigt med bibelcitater och syner och söker legitimera sig med hjälp av treenigheten eller Gud Jehova. Det profetiska ordet skall förvisso icke ignoreras utan fastmer *begrundas* och *förkunnas* under Andens tukt och vägledning.

Det är oroväckande, då det mentala klimatet i ett land förgiftas av frampiskade hatstämningar, så människor styrs till intellektuellt och moraliskt dåligt underbyggda politiska ställningstaganden och aktiviteter av skrupellösa valmakare.

Men det är blasfemi att valtaktiskt utnyttja predikstolen, och använda utannonserad och uppreklamerad bön och fasta för att åstadkomma partipolitiska styrningseffekter. Guds ord behöver verkligen inte hjälp av eller förorenas med gråtmild eller aggressiv privatkapitalistisk egoism och svart demagogi i en politisk rappakalja, som i all sin förmäthenhet kräver alibi som kristen förkunnelse.

JESUS KOMMER — GÖR DIG REDO!

Vårt andliga försvar

Text: Kenneth Karlsson

"När han då lät hans familj träda fram, den ena mannen efter den andra, träffade lotten Akan, son till Karmi, son till Sabdi, son till Sera, av Juda stam. Då sade Josua till Akan: Min son, giv ära åt Herren, Israels Gud, och bekänn, honom till pris: säg mig vad du har gjort och dölj intet för mig." Akan svarade Josua och sade:

□ □ □

Läs det sjunde kapitlet i Josua bok, vilket är ett allvarligt dokument över vad synd kan innebära i församlingslivet. Läs också Nya Testamentets motsvarighet. Apg. 5:1—16.

Det hela hade sin upprinnelse i att Herren hade sagt: "allt silver och guld och allt som är av koppar eller järn skall vara helgat åt Herren och ingå till Herrens skatt." Jos. 6:19. Israels barn förgrep sig på Herrens skatt genom Akan, vilket skulle få oerhörda konsekvenser i striden mot ajiter-na.

Mose hade en gång gett orden: "sänd åstad några män att bespeja Kanaans land" 4 Mos. 13:2, vilket ledde till en ny rundvandring i öknen. Josua gav samma order: "gå och besen landet och Jeriko" (Jos 2:1) och för andra gången "dragen ditupp och bespejen landet. Så drogo männen

"Det är sant jag har syndat mot Herren, Israels Gud, ty så har jag gjort: jag såg ibland bytet en dyrbar mantel från Sienar och tvåhundra siklar silver och en guldplatta, femtio siklar i vikt, och till detta fick jag begärelse och tog det; se, det är gömt i jorden i mitten av mitt tält, och silvret underst." (Josua 7:18—21)

upp och bespejade Ai". (Jos. 7:2)

De kom tillbaka med en väldig rapport om hur lätt segern skulle vinnas. Endast omkring tretusen man behöver draga ditupp. Var det inte underbart och lockande. Men ack vilket misstag, ty uppenbarelsens ande var icke rådande, så att Herren kunde uppenbara sitt rådslut.

Skaran tågade ut på stridsfältet full av iver och inspiration, men den fick fly för ajiterna, och de upplevde ett fullständigt nederlag.

Josua och de äldste började bedja: "Ack Herre, ack Herre..." Missmodet spred sig som en löpeld ibland dem, och frågorna blev många. Herren svarar:

"Stå upp. Varför ligger du så på ditt ansikte? Israel har syndat, de hava överträtt det för-

bund som jag stadgade för dem; de hava tagit av det tillspillogivna, de hava stulit, de hava ljugit, de hava gömt det ibland sitt eget gods. Därför kunna Israels barn icke stå emot sina fiender. — ty de äro själva hemfallna åt tillspillogivning." (Jos. 7:7—12)

Helgas i lydnad

I denna situation hjälpte bön till avslöjande om Israels synd, vilken Josua var ovetande om. Däremot kunde inte bönen frälsa folket. Nej, det behövdes helgelse, det krävdes lydnad för Herrens ord och uppgörelse med synden för att verket skulle kunna gå vidare. v. 13.

Guds vapen för att ta fram syndaren var lottning. "Lotten varder kastad i skötet, men den faller alltid vad Herren vill." (Ords. 16:33.) Och den skyldiga Akan träffades slutligen av lotten. Det förde fram till bekännelse om hans tilltag.

Jag är övertygad om att församlingen skulle vinna oerhörda segrar i andevärlden om den lät sig helgas i lydnad för Ordet.

Hur många Akansjälar finns det inte ibland oss som har sitt lilla fält. Och där har de gömt sin begärelse. De vet att de syndar, annars behövde de icke dölja sin lilla

Forts sid 17

Petrus hade ingenting. Ingen makt, ingen rikedom, ingen tradition. Han var en enkel fiskare.

Första gången Jesus talar med honom, så ges han ett profetiskt budskap: "Du är Simon, Johannes son, du skall heta Cefas, som betyder klippa."

Några dagar senare går Jesus efter Galileiska sjön. Petrus är där sysselsatt med sitt fiske.

Jesus stiger ned i den båt som tillhör Petrus och därifrån undervisar han folket. Sedan säger han till Petrus: "Lägg ut på djupet och kasten där ut edra nät till fångst."

Men då svarar Petrus honom, yrkesstolt och medvetet: "Mästare, vi har arbetat hela natten och fått intet, men på ditt ord vill jag kasta ut näten."

Då visar det sig att de får en så stor hop fiskar, att näten går sönder.

Det är i det ögonblicket som Petrus möter sin överman och han faller på knä och ber en bön: "Gå bort ifrån mig, Herre, jag är en syndig människa."

Men Jesus sade till Petrus: "Frukta icke, härfter skall du fånga människor."

Och när de hade fört båtarna i land efter det fiskafånget, så lämnade de alltsammans och följde honom.

Men det visar sig att Petrus skulle få vara med om ännu ett fiskafänge, där det som var kvar av hans självförtroende fullständigt skulle slås i spillror.

Predikan av Arne Imsen Del 3

Fiskarna från

Varenda en av oss längtar efter att på ett rätt och sant sätt få tjäna Jesus. Vi hävdar att vi inte har någon tradition som låser oss fast. Vi har inget speciellt mönster som hindrar oss. Vi har ingen organisation som lägger hinder i vägen. Vi är heller inte oberoende av Gudsingripanden, vi är fattiga och har inga maktmedel i våra händer så att vi frestas till köttslig skuggboxning med makterna.

Problemet ligger inte där, men ändå finns det ett problem. Vi står i vägen för oss själva. Det är inte världen som utgör problemet. Men vi är själva ett hinder för Gud. Därför att vi har skaffat oss en viss position, en viss stolthet, en personlig specialitet som vi använder oss av i alla sammanhang.

Inom ett litet, begränsat område är vi oberoende och kunniga och där rör vi oss rutinerat och självsäkert.

Han knäcker oss

Så kommer Jesus i vår väg. Han ger oss sitt välsignade budskap att Han är Messias. Och vi hör hur andra har förvandlats av det budskapet. Vi grips, vi hänförs, men vi tycker ändå inte att vi är redo att följa honom därför att det är någonting som hindrar.

Vad gör Gud?

Han skickar inte bara ett sändebud med ett uppbyggligt budskap, han kommer inte bara till oss med ett profetiskt ord och talar om vad som skall ske om ett årtionde eller två årtioden. Han kommer också och tar itu med vårt speciella problem och så knäcker han oss på den punkt där vi är starka.

Gud slår sönder oss och berövar oss vår styrka och i det läget kommer också kallelsen: Följ mig! Och då upplever vi att det är nåd utöver nåd att vi får följa honom. Vi är inte uttagna därför att vi har någon speciell kraft eller miljö eller några särskilda resurser utan vi är uttagna därför att vi är ingenting och har blivit gjorda till ingenting.

Reservutgång

Den största uppgiften här i livet det är att vinna människor för Jesus. Att vittna om honom och bära ut budet om honom. Varenda en vill bli människofiskare. Gud må hjälpa oss att vi inte lever vårt liv förpuppat, isolerat eller stelnat eller fastlåst, utan att vi kan leva vårt liv i Herrens gemenskap på ett sådant sätt att människor ser Jesus i oss och känner igen Jesus i oss.

● Bibeltexten

"Men när han hörde att Johannes hade blivit satt i fängelse, drog han sig tillbaka till Galileen.

Och han lämnade Nasaret och begav sig till Kapernaum, som ligger vid sjön, på Sabulons och Neftalims område, och bosatte sig där,

för att det skulle fullbordas, som var sagt genom profeten Esaias, när han sade:

"Sabulons land och Neftalims land, trakten åt havet till, landet på andra sidan Jordan, hedningarnas Galileen —

det folk som där satt i mörker fick se ett stort ljus, ja, de som sutto i dödens ängd och skugga för dem gick upp ett ljus."

Från den tiden begynte Jesus predika och säga: Gören bättring, ty himmelriket är nära.

Då han nu vandrade utmed Galileiska sjön, fick han se två bröder, Simon, som kallas Petrus, och Andreas, hans broder, kasta ut nät i sjön, ty de voro fiskare.

Och han sade till dem: Följen mig, så skall jag göra eder till människofiskare.

Strax lämnade de näten och följde honom.

När han hade gått därifrån ett stycke längre fram, fick han se två andra bröder, Jakob, Sebedeus son, och Johannes, hans broder, där de jämte sin fader Sebedeus sutto i båten och ordnade sina nät, och han kallade dem till sig.

Och strax lämnade de båten och sin fader och följde honom.

Och han gick omkring i hela Galileen och undervisade i deras synagogor och predikade evangelium om riket och botade alla slags sjukdomar och allt slags skröplighet bland folket.

Och ryktet om honom gick ut över hela Syrien, och man förde till honom alla sjuka som voro hemsökta av olika slags lidanden och plågor, alla som voro besatta eller månadsrasande eller lama: och han botade dem.

Och honom följde mycket folk ifrån Galileen och Dekapolis och Jerusalem och Judeen och från landet på andra sidan Jordan." Matt. 4:12—25

Sebulon

Vi har någonting som vi vill falla tillbaka på. Detta något kommer igen i varje kritisk situation. Då det blir riktigt, riktigt kritiskt så kommer detta igen. Detta handlar inte om psykologi även om det kan finnas en psykologisk förklaring. Det här handlar om efterföljelse och är uteslutande en andlig fråga.

Men vi har något, även om vi har följt Jesus i flera år så har vi något vi gärna vill falla tillbaka på. Det är någon försänkning, det är någon garanti, det är någon säkerhet som vi liksom lutar oss emot.

Eller vi har som regel en reservutgång klar om det skulle bli för hett eller för svårt, så finns det möjligheter att komma undan valplatsen, uppgörelsen, konfrontationen, förödmjukelsen, striden, vandan. Eller slutligen: det finns en möjlighet att komma undan den totala överlåtelsen.

Det visade sig sedan också att då Jesus hade dött så uppstod det en intensiv diskussion bland lärjungarna. En lättförklarlig diskussion, det handlade om deras framtid. De var relativt unga män och det handlade om deras framtid.

De hade satsat tre år av sitt liv och de hade sett vad som hade skett, icke minst med Judas. Det måste ha skakat om i hela deras värld att en intelligent man som Judas kunde begå en sådan handling och

där har du förklaringen till Judas förräderi. Han var intelligent och det kan vara bra, men det kan också vara en frestelse. Han var den intelligentaste i hela skaran. Judas, som förmodligen var den ende bildade av dem, såg fram emot en taburett i den messianska ministären, månne han icke tänkte att han skulle bli finansminister eller utrikesminister.

Men när han ser hur alla hans framtidsplaner slås totalt sönder vid korset och han ser den Jesus som han satsat, trott på och räknat med skulle upprätta sitt messianska rike, upprätta Israel, när han ser att denne Jesus går emot korset, då börjar hans intelligenta hjärna att arbeta.

Han börjar fundera på om han icke hade gjort sitt livs största misstag då han hade satsat på Jesus som Messias, som befriaren och som den israelitiska nationens förlossare. Han undrar om han trots allt icke var en förrädare. Det var allvarliga planer som slogs sönder hans hjärna. Reträttplaner.

Hur skule han kunna återvinna sitt förtroende ibland folket, bland nationens styresmän och makt-havare, hur skule han kunna rehabilitera sig.

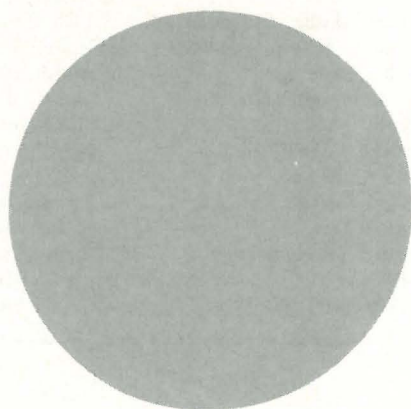
Det fanns endast en möjlighet och det var att sälja Mästaren. Men för Judas var det inte fråga om att sälja Mästaren. Han hade fått klart för sig att Jesus inte var någonting annat än förrädare, uppviglare och hädare. Han lämnade ut Jesus som illgärningsman, som spion, som förbrytare.

Det fanns många intelligenta beräkningar bakom det han gjorde. Det är ju uppenbart att detta som skett, måste ha skakat hela skaran av lärjungar. De hade bevittnat de fientliga krafternas utspel när Jesus fördes bort. Fullständigt utlämnad och över-

Forts sid 16

JAPAN

Japanerna. Ett flitigt arbetsfolk går in i efterkrigstidens magra levnadsramar. Man hade förlorat en stormaktsställning, man hade mött sin överman i USA, och man hade sett kejsarväldet reduceras till mänskligare proportioner.

I en sällsam förmåga att börja om på nytt och att lära sig av en annan kultur, lägger man grunden till en asiatisk industrijätte utan att ana vilka andra följder det skulle få.

Men snart nog staplas de europeiska ingredienserna upp, på de japanska öarna. Gytterstäderna som industrin formar, smutsiga, giftiga, människoföraktande. Men också den industriella människans förakt för gamla traditioner och gamla samhällsmönster och därför hennes sätt att vända sig mot framtiden för att där försöka hitta livsmönstret.

I den oerhörda brytningen mellan kejsarväldet och det europeiskt-amerikanska industrisamhället, kastas den japanska ungdomen ut på gatorna för att leta efter stabila livsvärden. De hittade ingenting i de asiatiska religionerna och de politiska lärorna hade inget att erbjuda dem. Men i den europeiska likriktningen av ungdomen hittade de ett slags trygghet. Men några svar hittade de inte.

Det är den japanska ungdomen som nu syns i de europeiska huvudstäderna, strövande, frågande, betraktande.

De tillhör en speciell typ av turister: de är luffare som är på resande fot för att hitta livet.

Jag kom till Stockholm och fick lära känna Jesus

Text: Bengt Pettersson

Koichi kom till Johannelund. Var i 20-års åldern. Skulle lära känna Europa och studerade till journalist. Han fann sig genast hemma på Johannelund. Kände atmosfären och kärleken. Han lyssnade intresserad på mötena som de engelsktalande syskonen tolkade för honom. Han nickade med och instämde i förkunnelsen. Han var buddist — "namnbuddist", precis som man kan vara namnkristen. Hade aldrig sett en bibel. Han fick en bibel på engelska och kom fram till att i inget annat namn än Jesus finns frälsning.

— Budda var bara en människa, sa han.

☐ "Cyklat från Japan"

Han var med på flera möten och inhämtade mer kunskap och uppenbarelse. Koichi var enormt imponerad över det sätt vi arbetade och umgicks på Johannelund. Han imponerades av hur tydliga denne vår Gud kunde förse även rent ekonomiskt — barackerna, Gamla Bro, osv. Han började tro på bönnens makt.

En dag på Sergels torg: Koichi är med och klappar händer. Då får han se en landsman, *Saisuko Sato*, som "cyklat från Japan" via medelhavsländerna till Stockholm. Han var en sökare — kosmopolit. Men det enda han kommit i kontakt

med var Jehovas Vittnen. Saisuko kunde endast japanska. Koichi vittnade för honom på torget. På kvällen var det väckelsemöte. Predikanten tolkade Gud — en broder tolkade från svenska till engelska för Koichi — Koichi tolkade till japanska för sin unge landsman.

Vid inbjudan reser sig både Koichi och Saisuko och går fram och lämnar sina liv i Jesu händer.

☐ En underbar tid

Innan Koichi lämnade oss skrev han i Johannelunds gästbok:

"Jag är lycklig över att ha fått lära känna denna plats och Jesus. Jag har haft en underbar tid här. Ni är alla så vänliga mot mig. Det går över mitt förstånd. Jag kommer aldrig att glömma denna kyrka och er alla! Stockholm är en bra stad så länge denna församling finns där. TACK. Er japanske vän Koichi Ishikawa
Kitawiida Haramachi City
Fukushima-Pre Japan"

Koichi följde så med Carl-Georg till Oslo och stannade där några dagar innan han for vidare till England.

Där vittnade han: "Jag kom till Stockholm för att lära känna Sverige, men jag fick lära känna Jesus!"

Bengt Pettersson

☐ Japan är just nu ett av de mest aktuella länderna när det gäller evangelisk pionjärmission. I Japan bor nästan 100 milj människor, och de flesta har inte ens hört evangelium. I de få fall kristendomen tillvunnit sig intresse har det dessutom knappast varit fråga om någon väckelsekristendom.

Då och då når oss rapporter från missionsarbetet i Japan. På senare tid kan man märka en alltmer optimistisk ton. I Örebromissionens tidning *Missionsbaneret* berättar en av ÖM:s hemvändande missionärer, Inger Johansson, om situationen i landet.

I de flesta fall är det unga människor som kommer till tro, berättar hon. Församlingen som hon tjänar består till övervägande delen av ungdomar. De här ungdomarna kommer att vinna mer än vad en missionär kan, förklarar hon.

Efter 22 års arbete har man t o m fått börja sända ut missionärer till andra länder. Det är en japanska, ögonläkare, som nu står beredd att åka till Nepal.

Hemmets Vän har även givit oss en färsk glimt ifrån Japan. Man citerar en tidning som Michael Harper redigerar, och där det heter följande:

Andens utgjutande har gett missionärerna ny tro för, att den djupgående väckelse, som aldrig förr har kommit till Japan, nu är på väg. Missionärer med skilda traditioner upplever nu Andens dop. Också romersk-katolska medlemmar upplever andedopet, heter det.

☐

Ung familj:

OTRYGG HETEN

fanns där innerst inne

"Lyckan blommade. Vi hade fått två barn. Levde lyckligt familjeliv. Livet var grant, men det fanns ingen garanti för framtiden.

Den dagen Bosse blev frälst glömmar jag aldrig. En fläkt från ovan strök förbi mig. Min såpbubbla sprack. Jag upptäckte att livet är mer än mat och kläder.

□ Jag förnam tidigt en dragning till Gud. Och det var ingen påverkan från föräldrarna för de hade ingen religiös anknytning. Jag minns hur jag blev hänad i skolan för att jag blundade under psalmsången och morgonbönen.

När jag kom upp i tonåren så var det sed att man skulle ha en cigarett i mungipan och ta ett glas på lördagskvällen. Men jag kände en fruktansvärd tomhet.

Men jag sökte mig närmare Gud och bad om ledning. Efter några år ledde Gud mig i bekantskap med en flicka som hette Eva.

Vi gifte oss, Eva och jag, men efter ett par år upptäckte jag att mitt förhållande till Gud inte var som det borde vara. Mitt sökande efter Guds frid blev nu intensivt.

Jag kom i kontakt med spiritismen och fick uppleva andevärldens realitet, det var verkligen ruskigt. Efter en tid av seanser fick jag en varningssignal av Gud: hit, men inte längre!

Därefter kom jag i kontakt med Jehovas vittnen. Började läsa deras litteratur, men förstod på ett tidigt stadium att något inte stämde. Som en följd härav läste jag bibeln parallellt

med deras böcker, men det var svårt för det var som om en osynlig andemakt bokstavligt drog bibeln ur mina händer. Det var som om någon sa: läs vad du vill, bara inte bibeln.

Det blev en strid med ondskans andemakter, jag förstod att Jehovas vittnen "byggde sitt hus på lösan sand" Matt. 7:26. Jag bad Gud om inspiration att läsa hans ord och jag fick bönesvar och fick kraft att tränga allt djupare in i ordets hemligheter. Jag ville stå oberoende av Jehovas vittnen och all annan religiös litteratur, men förmodade det ej. Detta fördunklade bibelns enkla sanningar och fördröjde mitt möte med den uppståndne och förhålligade Jesus...!

Men så en dag, en sensommarksväll år 1971, då jag satt i soffan hemma, fick jag känna Herrens härlighet, "strömmar av levande vatten". Eva satt i rummet och i min yra sprang jag ut och prisade Herren samt bad att hon skulle få dela min erfarenhet. Den bönen gick som ström genom lägenheten. Eva blev omedelbart berörd och sökt av Herren, hon som tidigare varit så likgiltig för andliga frågor. Efter fjorton dagars kamp med djävulen, för-

lossade Jesus också henne!

Sedan dess har två rika år med seger förflutit och dop i vatten och ande och många andra underbara erfarenheter har vi fått uppleva i Jesu namn.

I somras ledde Herren oss till Rättvikskonferensen, något som låg helt utanför våra semesterplaner. Innan visste vi inte vad Maranata sysslade med, men efter den veckan och efter Malmköpingskonferensen, förstår vi att vi faktiskt levat som Maranatafolk, med allt det underbara som det innebär.

Att leva i uppbrottsstämning och vänta Herren, då lämnar man både politiken och valbetydelsen i världens händer, för vårt medborgarskap har vi ej här, utan i himmelen. Fil. 3:20.

Tänk att få vara en däre för Kristi skull! Eva och jag har för vår del varken TV eller dagstidning, men vi har Jesu frid bland oss! Och den får inte världens makter störa, vi är ju kallade till frihet! Läser du detta och inte har frid och frihet, så vill jag framföra en hälsning från Jesus, nämligen att "den sonen gör fri, han är verkligen fri". Joh. 8:36.

Sök Herren idag och du skall finna honom! Precis som jag gjorde.

Bo Melin

□ Jesus säger i Joh. 3:3 — "Om en människa icke bliver född på nytt, så kan hon icke få se Guds rike".

□ För två år sedan mötte jag Jesus. Jag föddes på nytt. "Han fann mig och nu mitt liv förvandlat är". Tidigare levde jag som många andra gör och har gjort i alla tider. Prövade allt och smakade det jag kom åt. Klarade mig, som det heter, med skinnet i behåll. Livet miste sin spänning och krävde ständigt nya upplevelser. Något måste hända. Allt kostar pengar. Leken blir allvar. Man är fånge i ekorrhjulet.

Bubblan sprack

Nyss fyllda 17 år träffade jag

Bosse, min man. Lyckan blommade. Har fått två barn. Levde lyckligt familjeliv. Livet i en såpbubbla. Grant, men ingen garanti för framtiden. Otryggheten fanns där innerst inne.

Den dag Bosse blev frälst glömmar jag aldrig. En fläkt från ovan strök förbi mig. Min såpbubbla sprack. Jag upptäckte att livet är mer än "mat och kläder". Bosse lyste av liv, berättade vad Jesus gjort för honom och mig, för alla.

Bosse hade sökt Gud länge. Jehovas vittnen hade studier en gång i veckan hemma hos oss i cirka två år. Böcker och skrifter. Men först när Jesu frälsande kraft fick ge ljus över bibeln kom frälsningen och friden i vårt hem. Nu kände jag också

ett behov av Gud, vilket jag inte gjort tidigare. Herren drog mig till sig. Att Jesus lever idag och kan förvandla syndare, det var svårt att förstå. Men jag kände kraften. Jag grubblade och bad, försökte läsa bibeln också, men förstod inte något av vad jag läste. Att *ödmjuka sig helt* är svårt för en stolt och hård människa. Det kändes förnedrande att behöva böja sig för en högre makt. Men till slut föll jag ner för Jesu fötter och ropade ut min fattiga bön. "Jag vet inte hur man gör, fräls mig Jesus. Du frälste ju Bosse. Jag har försökt allt, nu ger jag upp." *Då hände det stora undret.* Han frälste mig. Tack Jesus!

För att se livet

Det gör ont att födas på nytt, men du måste ut för att få se livet. Kom ut i ljuset, bli ljusets barn. Jag är världens ljus, den som följer mig, han skall förvisso icke vandra i mörkret, utan skall hava livets ljus". (Joh 8:12)

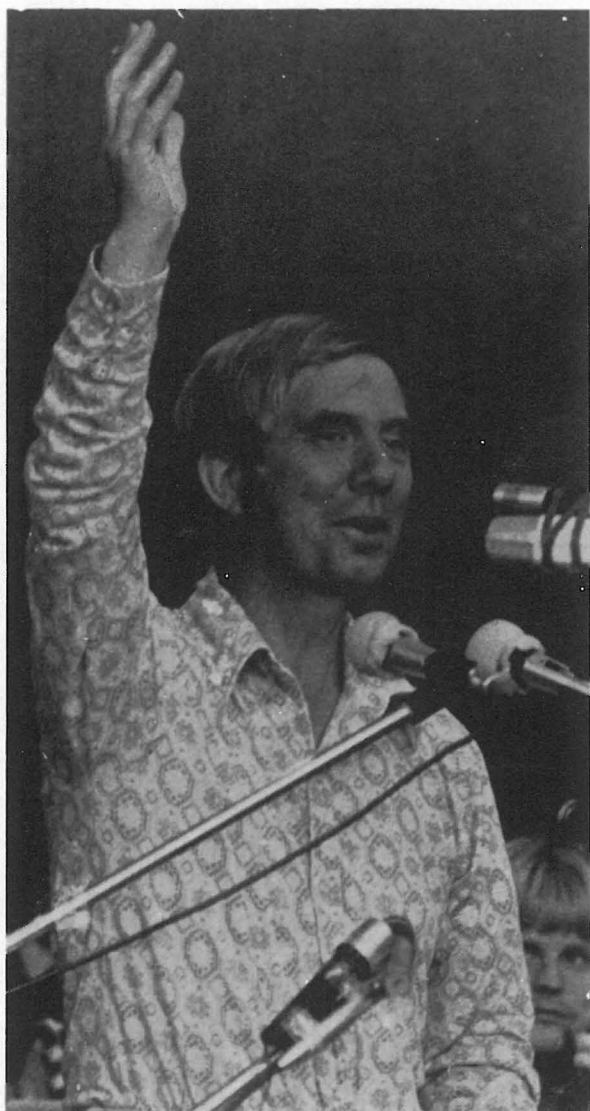
Bibeln säger: "Och I skolen då åter få se vilken skillnad det är mellan den rättfärdige och den ogudaktige, mellan den som tjänar Gud och den som icke tjänar honom." (Mal. 3:18)

"Ty se, dagen kommer och den skall brinna såsom en ugn. Då skola alla fräcka människor och alla som göra vad ogudaktigt är bliva lika strå, och dagen, den som kommer skall förbränna dem, säger Herren Sebaot, så att varken rot eller krona lämnas kvar av dem.

Men för eder, I som frukten mitt namn, skall rättfärdighetens sol gå upp, med läkedom under sina vingar. Då skolen I slippa ut och hoppa såsom kalvar som hava varit instängda i stallet." (Mal. 4:1—2)

Frid vare med eder alla som ären i Kristus!

Eva Melin

— Frigörande väckelsemöten är rena terapin, sa Anders Otterland i Malmköping.

Professorn i socialmedicin:

Det är hälsosamt

Professorn i socialmedicin vid institutet i Nashville besökte oss i Malmköping. Han sade bl a i sitt vittnesbörd "att man kan ofta se hägringar. Man hallucinerar. Det beror på att man är förstörd av förgiftning och miljöförstöring. På naturstigen får man visioner. Det är friskt och hälsosamt att vara frälst. Man blir inte intoxinerad på den väg som till himla bär."

Professor ANDERS OTTERLAND, som är bror till vår missionär Doris Höglander, gav i en intervju sin syn på vad som händer i USA.

Strax före kvällsmötet fick vi en pratstund med professorn på det lilla pensionatet. Han bar sticktröja, randiga byxor och vita smärtingskor och såg ut som vilken sommarsvensk som helst.

— Vad gör en professor i socialmedicin. Berätta.

— Vi sysslar med sjukdomarnas historia och geografi. Försöker ta reda på sjukdomarnas spridning i samhället. Som vetenskap är den ganska gammal men relativt ny i Sverige som ämne.

Om man vet något om en sjuk-

dom försöker man ta reda på dess orsaker och bakgrund. Och många sjukdomar botas som bekant inte med medicin utan med förebyggande sociala åtgärder och olika former av terapi.

— Vår hälsa påverkas ju av vårt sätt att leva. Om folk ändrade sitt beteendemönster skulle flera av exempelvis våra kroniska sjukdomar väsentligen minska säger doktorn. Tänk bara på rökningens och alkoholmissbrukets följder.

Hälsosamt att vara frälst

— Så den som blir frälst har ock-

så chans att vara frisk längre. Med andra ord det är hälsosamt att vara frälst, säger professorn.

— Att predika Guds ord är för mig att ge en förebyggande medicin och ingår alltså i mitt arbete. Men då måste man även se till att människor tar emot pånyttfödande kraft så de kan leva upp till de moralregler som ger hälsa. Trons ord har ett element av liv, först och främst för din eviga själ men också för kroppen.

Tyvärr tillåter inte tiden att vi

tt vara frälst

går in på den moderna civilisationens kris med storstäder, stress, buller eller narkotikaproblem, som ju i högsta grad måste sortera under ämnet socialmedicin. Men innan han tar nattåget från Katrineholm hinner vi med en fråga om den andliga situationen i USA — jesuväckelsens födelseort.

Många av dessa sk Jesusungdomar har dragit in i kyrkorna, säger Otterland, själv aktiv i en av församlingarna i Nashville. Och de bibehåller sitt enkla, direkta gudstjänsts- och levnadsmönster.

Gränsdragningen mellan kyrkorna är över huvud inte så hård dragen som i exempelvis Sverige.

Revolution i ny riktning

— Men vad som är intressant inte bara för en kristen iakttagare är

vad som sker på universiteten, säger Otterland och blir entusiastisk.

För något år sedan skakades våra universitet av våldsamma demonstrationer. Vi hade ständiga konfrontationer mellan polis och studenter. Men jag har en stark känsla av att de revolutionära strömningarna med våldet som medel kulminerat och tagit en ny riktning. Många av dess företrädare har mött Kristus! Vi upplever något av väckelse vid flera universitet.

— En annan intressant företeelse är de kristna kollektiven som börjat växa upp på olika håll. Omvända studenter slår sig ihop i andliga familjer. Man arbetar, studerar — inte minst Bibeln — målmedvetet och disciplinerat.

Anders Otterland är en berest

man och har haft många tillfällen att studera kristna rörelser i olika delar av världen. Genom uppdrag för VHO — världshälsoorganisationen — har han blivit ögonvittne till vad som sker i Fjärran Östern. Otterland är full av optimism inför vad han sett och hört. Och han har en levande vision om att något kommer att hända i det förseglade Kina.

Professor Otterland väljer som vi ser att tala om det positiva i vår sargade värld. Men det ingår ju i professuren att syssla med det förebyggande. Och där kommer evangelium in som en enorm tillgång för individ, grupp och hela nationer, t o m av USA:s dimensioner. En tro som Otterland får dela även med sina kolleger vid institutet i Nashville.

— Bara för något år sedan hade vi ständiga konfrontationer mellan poliser och studenter, säger Otterland. Men det ser ut som om våldet kulminerat och vi upplever något av väckelse vid flera amerikanska universitet.

Världen idag

● Mormonkyrkan

■ Världsledaren för mormonkyrkan Harold B Lee rapporterade nyligen att man nu har 3 200 000 medlemmar i sjuttioåtta olika länder. Den främsta anledningen till den starka ökningen var enligt honom de 17 000 missionärer som gör frivillig två eller flera års tjänst på sin egen eller sin familjs bekostnad.

● Kvinnliga präster

■ Antalet kvinnliga präster fortsätter att öka och är nu uppe i över 100. De flesta finns i Stockholms stift, 30 st, och därefter Lunds stift, 25 st.

● Israel bygger ut

Alltsedan vapenstillståndet i Melanöstern 1967 har Israels försvarsminister MOSHE DAYAN drivit en mycket hård politik angående de ockuperade områdena. Enligt Dayan tillhör andområdena Israel och de bör därför exploateras och göras beboeliga. En linje som inte helt fått gehör i Knesset.

Men nyligen antog arbetarpartiet ett valmanifest som i väsentliga punkter följer försvarsministerns åsikter. Planerna innebär en utbyggnad av judiska kibbutzer och industrier på ockuperad arabisk mark. Och ett område på 200 ha strax utanför Jerusalem

skall i framtiden ge plats för industrier och service i stadens tjänst.

● Pingstmissionen

Pingstmissionens u-landshjälp ansöker hos styrelsen för internationell utveckling, Sida, om 155 000 kr för inköp av griffeltavlor och griffilar till grundskolorna i Zaire, Rwanda och Burundi.

● Afrikas kyrkor

Kyrkorna i väst har i dagarna mottagit ett brev från ett möte på ön Madagaskar där samtliga protestantiska samfund på den afrikanska kontinenten var representerade. I brevet redogör man för NATO:s ökade aktiviteter runt södra Afrika och man vädjar nu till systerkyrkorna i hela västvärlden att "använda ert inflytande att hindra era regeringar från ytterligare samröre med de rasistiska regimerna i södra Afrika". Det heter vidare: "Vi är skräckslagna inför tanken att södra Afrika kan bli ett nytt Vietnam under detta århundradets sista del".

Hur behjärtansvärt ärendet än må vara är brevet ett tydligt bevis på att kyrkorna alltmer identifierar sig i den inomvärldsliga rollen som politiskt och humanitärt världssamvete. Genom sin fasta, internationella gemenskap blir de utomordentliga, framför allt snabba, medier för olika opinionernas budskap.

● Galakväll med KDS

— Vi kräver bl a en skola byggd på kristna värderingar, sade Alf Svensson (KDS) och knöt näven inför Jan Sparring (s) och ett fullsatt Konserthus i Stockholm. Dessförinnan hade årets största uppbåd kristna stjärnartister värmt upp stämningen till toppunkten medelst gogo-gospels och handklappning.

Vardags vittnen

Från en husmor i Norrland

Joh. 21:15—22

"Älskar Du mig mer än dessa göra?"

"Herre, du vet *allting*, Du vet att jag har Dig kär!"

En kväll möter mig detta ord: "Herre, du vet *allting*, du vet att jag har dig kär!" Jag tänker på Judas, han gick bort ifrån Jesus.

Möjligheten ligger också oss nära då vi möter något i vår väg. Tänk att kunna säga Herre, förlåt mig, för du vet *allting*, allt är blottat och uppenbart inför Dig, Du vet *allting*, vi hade inte tänkt det så här som det blev.

Petrus hade förnekat sin mästare i den mörka natten då Jesus för-räddes. "Nu råder mörkrets makt." Du kan vara förvissad om att det var tjockt med andemakter där då. Denna världens furste skulle nu kastas ut. "I mig finnes intet som hör honom till", säger Jesus. Petrus gick ut och grät bittert, men får också denna underbara hälsning. "Hälsa särskilt Petrus!" Han var ångerfull.

Jesus uppenbarade sig för lärjungarna en tredje gång. De hade gått ut för att fiska, men fick ingenting. Det var *nattsvart*! Så kommer Jesus: "Mina barn, haven I något att äta?" Nej! Herre. Men Jesus hade vad de behövde.

Vi behövde den rätta glöden för att vinna själar. "Låt elden alltid i mitt hjärta brinna... att jag må själar för ditt rike vinna. Den rätta maten, så vi blir uppbyggda, kraftfulla och har den rätta värmen.

Efter mötet med Jesus får Petrus en fråga: "Älskar du mig *mer* än dessa göra?" Det var en ganska påträngande fråga. Älskar Maranata-folket Jesus mer än andra lärjungar gör i dag? Kan du säga Amen, du vår Herre, kom! Det är inte fråga om vi älskar verksamheten eller rörelsen som sådan, utan det är frågan om vi har Herren Jesus kär! Om vi lovprisar och upphöjer honom till den han är, han är mer än alla andra folk. För tredje gången: Har du mig kär?

Föd mina lamm. Jag tror Petrus får en förnyad kallelse: Att föda liv genom sanningens ord. Att ge lammen den rätta näringen och rätt värme, annars dör de. Den oförfalskade mjölken.

Var en herde för mina får! Jesus själv är en bild av den gode herden; han gav sitt liv för fåren. En herde får vara ute och tåla alla väder om än det haglar. Han uppsöker det förlorade fåret. Han håller samman hjorden. Fåren känna hans röst.

Han överger dem ej när ulven kommer.

Föd mina får! Fåren måste föras ut på gröna ängar. Församlingen är uppfylld av honom som uppfyller allt i alla. Han som är huvudet för kroppen. Petrus fick också himmelrikets nycklar: lösa och binda. Vi är nyckelpersoner. Petrus fick vara med om undret vid sköna porten, och se 3.000 själar frälsas på en dag. Efter pingsten fick han kraft att vara Herrens vittne.

Lydig intill döden.

Joh. 21:18—19. Jesus kallar Petrus till efterföljelse in i döden på korset. "Följ mig!" Bakom korset, till härligheten, till kronan. Korset först, Kronan sedan. *Herre, hur blir det då med denna?*" Vi är kallade att gå den väg som är utstakad för oss, men vi vill så gärna se på andra. "Vad kommer det dig vid? Följ mig."

"Jag vill följa dig o Jesus... över solbelysta höjder eller genom dunkla snår." Jesus har trampat upp stigen ända in i himlen med sina heliga fötter.

"Vem vill gå för mig på fältet ut?" En bestämd plan finns med oss var och en. Hur motiverar vi kallelsen när den möter oss? Jag är för ung... Jag är för gammal... Vi är för fattiga... Sänd vem annars du vill. Jag kan ju inte tala! "*Husmodern där hemma får utskifta byte; stor är skaran av kvinnor som bådär glädje.*"

"Guds profet som för hans anlet träder, oren och ovärdig känner sig. Men berörd av glöden han sig gläder; svarar: Herre, här är jag, sänd mig". När jag förnam kallelsen att gå ut i vingården i elfte timmen och säga att nåden ej är slut, så blev jag mycket förskräckt. Men så blev det klart för mig: Herren kan inte använda den som inte vill. Vem vill? Han vet *allting*. Han visste vad jag burit på. Han såg den längtan att få tjäna honom jag hade. Han måste ta den som är villig och den han får sända.

Jesus behövde gripna hjärtan. Väckelsens bärare. Pålitliga vittnen. Vardagsvittnen som tar varje tillfälle — ty tiden är ond och den försvinner så fort och tiden är kort.

Jesus frågar en sista gång "Har du mig kär?" Ja Herre, du vet *allting*, du vet att jag har Dig kär!

*Hälsning från en norrlandsfru
husmor Sandy Dahlberg
Norsjö*

lämnad fördes han bort som ett lamm, utan protester. Och sedan fick de se honom naglad vid korset. Det måste ha skakat hela lärjungeskaran. Vi förstår det.

Tillbaka

De samlas och diskuterar. Vi läser i Joh. 21:2—3. "Simon Petrus och Tomas, som kallas Didymus, och Natanael, han som var från Kana i Galileen, och Sebedeus söner voro tillsammans, och med dem två andra av hans lärjungar.

Simon Petrus sade då till dem: Jag vill gå åstad och fiska. De sade till honom: vi gå också med dig. Så begåvo de sig åstad och stego i båten. Men den natten fingo de intet."

Det visar sig att i det kritiska ögonblicket hade de något att falla tillbaka på. Men det heter så oerhört skakande: "den natten fingo de intet".

Hela det här handlingssättet bär prägel av resignation, förtvivlan, besvikelse och hopplöshet. Vad hade man kvar? Jo, det fanns en liten rest av självförtroende och det var det här talet: vi kan åtminstone gå tillbaka till fisket. Där kan vi skaffa oss vår utkomst. Vi kan leva tillbakadraget, undan stormen, striderna och konflikterna. Vi kan klara vår försörjning och vår utkomst. Vi kan livnära oss med fiske.

Vad sker istället? Vi läser Joh. 21:4—5.

"När det sedan hade blivit morgon, stod Jesus där på stranden, dock visste lärjungarna icke att det var Jesus."

Och Jesus sade till dem: Mina barn, haven I något att äta? De svarade honom: Nej"

Så kommer då Jesus in i Petrus liv för andra gången just i det sammanhang där han hade kvar en liten rest av självförtroende och självsäkerhet och så blottställdes han för andra gången på det sättet att han blir utan resultat.

Ibland kan det liksom se ut som Jesus driver oss ända till den yttersta gränsen, utlämnade, utstötta, utsparkade och hopplöst förtvivlade står vi där med vårt eget problem med vår framtid, med vår släkt, med våra anhängare med vår tjänst. Alltsammans liksom vilar på oss och vi försöker lägga en reträttväg.

Yrkesstolthet

Herren låter oss gå, han låter oss bruka upp all vår energi, all vår kraft. Han låter oss arbeta, men han lämnar oss icke. Då vi har kört helt slut på alla våra tillgångar då står han där på stranden och det första han frågar om det är detta: Haven I något att äta?

Jesus har icke kommit för att ifrån oss någonting, han har kommit för att ge oss någonting, men han vill inte ge oss det han har ovanpå det gamla, utan han vill ta ifrån oss allt det där gamla och så vill han ge oss någonting nytt.

Han vill ta itu med vår yrkesstolthet, vårt självförtroende och självsäkerhet så att vi blir beroende av

honom.

Vad du behöver det är icke att stressas till nya aktiviteter inom nya områden. Vad vi är i trängande behov av, det är mättnad. Den ende som kan ge oss den mättnaden, det är Jesus Kristus.

När Jesus kommer för andra gången får han ett nekande svar. Det finns ingenting att äta. Då säger han, (Joh. 21:6):

"Han sade till dem: Kasten ut nätet på högra sidan om båten, så skolen I få. Då kastade de ut, och nu fingo de en stor hop fiskar, att de icke förmodade draga upp nätet."

Så visar det sig för andra gången: där Jesus är där finns det fisk. Om det inte har funnits en fisk där förut, kommer Jesus så finns det ett stim där ögonblickligen. Det är det Jesus måste få lära oss.

Han får ta itu med vår självsäkerhet och vår stolthet och så måste vi gå på hans ord. Kasta ut på tider som icke är vanliga och på ett sätt som icke är vanligt. Men kasta ut i enfald och i tro på honom. Våga handla på hans eget ord.

Förresten, här handlar det icke om att våga, därför att vi har inget annat att göra. När allting är förbrukat då blir det som regel så att vi får ta den sista chansen och så får vi göra då vad Jesus har sagt vi skall göra. Då vi handlar som Jesus sagt, får vi uppleva, det är som om hela sjön vore en enda stor ocean full av fisk. Där Jesus är där finns fisken. Man drog upp näten och hade dessa fulla med fisk. Då sätter sig Jesus ner och där har han en underbar måltid med lärjungarna och där under måltiden börjar de känna igen honom och ännu en gång så upplever Petrus syndanöden, sin begränsning. Vem han var och hur fruktansvärt tillintetgjord han var.

Att vårda

Vi kan inte lämna det sista resultatet av det här andra fiskafänge som Petrus var med om. Det är kan vi säga hans examensdag då Jesus riktigt sätter Petrus på prov.

Första gången han mötte Jesus vid sjön och hade blivit förkrossad då sa Jesus: Följ mig, så skall jag göra dig till människofiskare. Då var det frågan om att vinna människor. Men andra gången så handlar det inte om att vinna människor, då handlar det om att vårda människor.

Nu är Petrus reducerad till rätta proportioner och disponibel för Gud. Disponibel för Jesus. Jag har en känsla av att vi vill så mycket, åstundar så mycket. Men Gud når oss inte. Vet du varför? Därför att vi har ett skal som omger oss. Vi har en stolthet som omger oss, vi har ett självförtroende som hindrar oss. Vi har en tradition, vi har maktmedel och maktinstrument som vi använder i våra protester mot Gud. Då vi istället för att gå Guds väg lägger vår egen väg, handlar efter våra egna initiativ.

Det finns något som hindrar. Gud vill ta itu med det.

Forts nästa sida

VÅRT... *Forts fr sid 5*

skatt. Jesus sade: "Där din skatt är kommer också ditt hjärta att vara." (Matt. 6:21)

Detta hindrar församlingen att vinna nya segrar, hon är icke ren, och andevärlden vet det.

Låt syndaren dö

Dessa människor är invändigt tomma. När de öppnar sin mun till bön och lovsång känner de i sina liv att någonting är galet. De kan inte vara frimodiga, orkar inte med lovsången och får ingenting av predikan. Orsaken är att den helige Ande är bedrövad. Den manar till omvändelse innan det är för sent och hjärtat är förhärdat. Ty då lämnar den hjärtat och onskans makter tar överhanden om individen. Lönen blir "och Israels menighet stenade honom; de brände upp dem i eld, och kastade stenar på dem." (Jos. 7:25)

Fruktansvärt men sant, "icke så de ogudaktiga, utan de äro såsom agnar som vinden bortför. Därför skola de ogudaktiga icke bestå i domen ej heller syndarna i de rättfärdigas församling." (Ps. 1:4—5)

Herren manar dig till bättring nu medan du har möjligheter att

befrias. Gud uppenbarar synd därför att du ska frälsas ifrån den och få evigt liv. Överlämna ditt liv på nytt i Jesu hand.

Lev sedan i Jesu blod, och låt Guds Ord helga dig.

Vad blir följden av denna överlåtelse? Församlingen kan strida utan att fienden har den minsta möjlighet att kontrollera vårt stridssätt. Vårt andliga försvar kommer fullständigt att överlista fienden. Först då blir det uppenbart att vi är "Jesu kropp uppfyllda av honom som uppfyller allt i alla." (Ef. 1:23)

Efter det att syndaren hade fått gå sin död till mötes tågade Israel på nytt ut på Herrens ord "stå upp och drag åstad mot Ai." (Jos. 8:1)

Josua lät en skara lägga sig i bakhåll för Ai. Den andra truppen närmade sig staden. Ajiterna drog ut till strid och Israel flydde. Nu trodde fienderna att de vunnit segern, de vände sina huvuden om och får se hur Ai står i ljusan lågor. Pris ske Gud. De visste ingenting, ty Herren stred för Israel. Där ligger segern. Läs Josua det 8 kapitlet. Må vi lära av detta ty då ska Guds verk ha framgång!

*Kennet Karlsson
Sölvesborg*

Forts fr föreg sida

Ibland sjunger vi och nästan flyter bort i tårar: Jag vill följa dig oh Jesus, följa dig om vägen går, över solbelysta höjder eller genom dunkla snår.

Vi hinner knappast utanför kyrkportarna förrän det första motståndet möter och vi är färdiga att kasta allt ifrån oss. Vi fattar heliga beslut.

— Herre vi skall följa Dig. Om alla andra överger dig... så skall dock jag stå kvar. Jag skall följa dig ända in i döden.

Så hinner vi knappast lämna gudstjänsten förrän någon sårar oss eller vi blir förnärmade och vi spelar ut hela vår gamla människa och har alldeles glömt bort det vi sa till Herren i gudstjänsten.

Så kastas vi hit och dit. Än hit och än dit, därför att det är någonting som inte är överlätet. Det finns en bastion som Herren icke har kommit åt. Men Gud håller på tills han kommer fram till den punkten då han når det resultat han vill.

Antingen så förräder vi då honom som Judas och går under eller så mottager vi förlåtelse som Petrus och räddas.

Nu handlar det om att vårda och hur skall man

kunna vårda.

Jesus ställer frågan till Petrus: Simon Johannes, son älskar du mig mer än dessa göra?

Han svarade: Ja, Herre du vet att jag har dig kär. Då sade Jesus till honom: föd mina får...

Tre gånger fick Petrus frågan: Älskar du mig? Det var tre frågor som ledde till tre förnekanden.

Och Jesus säger till Petrus i Joh. 21:18:

"Sannerligen, sannerligen, säger jag dig: När du var yngre omgjordade du dig själv och gick vart du ville, men när du bliver gammal, skall du nödgas sträcka ut dina händer, och en annan skall omgjorda dig och föra dig dit du icke vill."

Herren leder oss fram till den totala kapitulationen. Till den punkt där överlåtelsen är ett faktum och inte en längtan eller ett önskemål, men en verklighet. En upplevelse, som för alltid förändrar personen och hans förhållande till det uppdrag som Herren överlämnat åt honom.

Gud vill inte endast att vi skall vinna människor, han vill också att vi skall ta om hand människor. Han vill att vi skall vara fårvaktare och han vill leda oss till den punkt där vi kan fungera i dessa uppgifter.

Välkommen
till

JOHANNELUND

— idyllen mitt i storstaden —

T Alvik, Buss 114 till Gesundaplan, adr. Missionsv. 24, Bromma (vid Svartviksvägen)

SERVERING OCH LOGI
Tel. 08/80 29 35

Öppet alla dagar
11.00—22.30

BED FÖR MISSIONEN

Håll ut i tro!

Har för många år sedan arbetat inom långtidsvården, och har under denna tid lyft sönder min rygg. Under de senaste åren har denna skada förvärrats, så för något över ett år sedan kunde jag knappt vända mig i sängen. Efter röntgen beordrade läkaren specialgymnastik för ryggen, om detta inte skulle hjälpa var den sista utvägen enligt läkaren stödkorsett.

Gymnastiken kunde ingenting

göra, värken var kvar.

I ensamheten bad jag till Gud, men upplevde ingenting, men så kom en predikande broder och nu tänkte jag att det skulle ske. Men när eftermötet började satt jag som fastlåst i bänken utan att gå fram för förbön. Mötet var slut och brodern reste iväg och jag satt kvar med min ryggvärk, så tänkte jag att nu har jag sumpat också detta tillfälle, jag får ha min ryggvärk kvar.

Så kom det enkla onsdagsbönemötet, jag gick dit modfälld utan en tanke att det skulle ske något särskilt med mej, under bönemötet kom en broder ur församlingen och bar fram ett budskap om att Jesus hade gripit in i min kropp, just då kände jag ingenting, men när jag kom hem och skulle lägga mej upplevde jag att värken var borta, min

make märkte också att jag kunde röra mej obehindrat. Ära vare Jesus!

Kära broder och syster som är sjuk och prövad, Jesus förmår! Många gånger har vi människor visat föreställningar om hur Gud ska

möta oss, men min käre vän, Vår Gud är suverän, han går sina egna vägar till människors hjärtan.

Ge inte upp, håll ut i tro och bön. Lönen kommer var så säker!

Inger Erixon
Örnsköldsvik

NÄRMARE MÅLET

300/300 principen har rönt ett varmt gensvar. Det har visat sig att det finns medarbetare som tagit den till sitt hjärta.

Men nu gäller det att gå tillsammans mot det uppställda målet: 300/300.

När vi nu kommer in i oktober månad, så är det med spänning vi bidar efter ett vidgat gensvar från medarbetare i hela Norden.

2 NYA LP-SKIVOR

Vi måste berätta den glada nyheten, att snart kommer två verkligt bra och efterlängtrade LP-skivor. Båda är inspelade i väckelsemötet med härlig väckelseatmosfär. Ljudkvaliteten är också ovanligt bra.

MRL 2107 Stereo

"SE BRUDGUMMEN KOMMER" Arne Imsen sjunger med församlingen. Jesus har en bok i himlen/O det skall bli härligt för mig/Med överängelsröst/Snart är han här/Vilken dag/Vad är vinst/Lever du/Tack Jesus kär/Att vara din/Jag vill hellre/En underbar källa/Det finns ej jordisk släkt-skap/Skall det bli några stjärnor/Jesus kommer (tal av A Imsen)/Snart kommer min Jesus/Gå, gå skördeman gå/Pris kr 32:50 med moms

MRL 2109 Stereo

"HAN FANN MIG" Ungdomar från Johannelund och Gamla Bro. Han fann mig/Kort tal av A Imsen/Ingen är så full av nåd/Kjell Roos vittnar/Seger i Jesus/Bo-Göran Gustavsson vittnar/Kom nu till källan/Jag vill tacka Herren/Lasse Ericsson vittnar/O, vad jag älskar Jesus/Fred Örtengren vittnar/Får jag se dig/Han har öppnat pärlporten/Ett härligt möte/Särlaregnets tid/Barnatro/Maranatafolket/Vår Herre kallar/Vilken dag/Pris kr 32:50 med moms

Förhandsbeställning Sänd mig

MRL 2107 ☐ Namn

MRL 2109 ☐ Adress

MRM Box 1236, 161 12 BROMMA 12

Vi måste undervisas så att vi kan undervisa

Gud kallar oss idag till människofiskare.

Inte minst: kallar Gud ungdomen, till att inhämta kunskap i Ordet och sitta vid lärarens fötter och ta del av Jesu undervisning.

Men det är inte teologi det är fråga om, inte heller kyrkohistoria, utan något fullständigt annat: Jesu evangelium och blod som verkar idag och frälser, uppväcker, förvandlar och ger liv.

Med det evangeliet skall vi gå ut, i gudserfarenhet, kunskap och kraft och tala till vår tids människor. Därför samlas vi till bibelskola nu i höst, unga och äldre, vi som redan är ute på fältet och vi som trängtar att få gå ut och tjäna Gud. Men det skall du veta att missionärer det är vi allesammans. Varje kristen är en missionär. Mission, det är att vittna på arbetsplatsen, ute bland människor och i grannskapet där jag bor. Därför måste vi lära känna vår bibel. Vi måste undervisas, så att vi kan undervisa.

Välkommen!

Anmäl dig här

☐ Jag ämnar delta hela tiden

☐ Jag ämnar delta i bibelskolan tiden: . .

Födelseår:

Namn:

Adress:

Postadress:

Telefon:

(Om du inte vill klippa i tidningen så sänd ett brev)

Ring eller skriv till
Maranataförsamlingen, Stockholm
Box 12 36 161 12 BROMMA 12.
Tel. 08/80 29 35

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till Midnattsropet
Box 1236, 161 12 BROMMA 12

Gå ut i ljuset

☐ Man kan korsfästa, döda och begrava sanningen. Första dagen kan lögnen segra. Andra dagen likaså. Men på tredje dagen uppstår ändå alltid sanningen. Ungefär så sade den kristne författaren Stanley Jones.

Männen kring Nixon hade sina skumraskaffärer. Ganska länge gick det bra. Men när bubblan sprack, sprack den ordentligt. Mer och mer av den smutsiga byken drogs fram i ett obarmhärtigt avslöjande strålkastarljus och visades upp för hela världen.

Och du och jag och alla står och rynkar på näsan åt den nixonska smutsen som stinker i dagsljuset. Men har du ett ögonblick tänkt på din egen smutsiga byk? En gång ska den också avslöjas! En gång ska strålkastarljuset lysa lika skarpt över allt det där i ditt liv, som du helst vill gömma undan långt inne i mörkret.

☐ Det tjänar ingenting att du försöker förneka eller glömma allt det där ljusskygga och smutsiga i ditt liv. Det finns där i alla fall. Och det där, som ingen människa vet om, det finns det En som har sett!

"Ingenting är gömt, som inte ska bli avslöjat, och ingenting är hemligt, som inte ska bli känt. Därför ska allt vad ni har sagt i mörkret bli känt i ljuset, och vad ni har viskat i någons öra i kamrarna, det ska ropas ut på taken." (Luk. 12:2—3)

"Vem ser mig? Mörker omger mig, och väggarna skyler mig, och ingen ser mig. Vad har jag att frukta?" ... Människoögon allenast är vad han fruktar. Men han betänker inte att Herrens ögon är tiotusenfalt klarare

än solen, och att de blickar ned på människors alla vägar och skådar in i de hemligaste vrår." (Syrak 23:18—19)

"Allt ligger blottat och uppenbart inför Hans ögon och inför Honom ska vi avlägga räkenskap." (Hebr. 3:13)

"Om vi säger att vi inte har någon synd, bedrar vi oss själva och vägrar att erkänna sanningen om oss" — men "om vi bekänner våra synder, håller Gud sitt löfte och handlar med oss på ett rättfärdigt sätt så att han förlåter oss våra synder och renar oss från all orättfärdighet." (Joh 1:8—9)

☐ Gud ske pris, tack och lov! Vi får gå domen i förväg. Vi får tala ut och bekänna allt nu — ensamma med Jesus. Vi slipper se hela vår syndahärva utrullad inför Gud och hela världen i den yttersta domen. För i dag är nådens dag, frälsningen dag!

"Kom låt oss gå till rätta med varandra, säger Herren. Om edra synder än är blodröda, så kan de bli snövita, och om de är röda som charlakan, så kan de bli såsom vit ull." (Jes 1:18)

Vilken nåd! Vi får gå ut i ljuset och känna att det avslöjar inte bara, det renar också! Halleluja! "Men om vi vandrar i ljuset, liksom han själv är i ljuset, har vi gemenskap med varandra, och Jesu, hans Sons, blod rensar oss från all synd." (1 Joh. 1:7.) ☐

Mats Jansson